

af 1928 hvilede, saa at denne Lov ikke gav Seminarierne den økonomiske Støtte, som tilsigtedes ved Lovens Gennemførelse.

Under Hensyn hertil udarbejdede Undervisningsministeriet efter forudgaaende Forhandlinger med Repræsentanter for Privatseminariernes Ledere og Lærere et Lovforslag, der tog Sigte paa at afbøde de ved de nye Lønningslove og Udgiftsstigningen i det hele foraarsagede økonomiske Vanskeligheder for Seminarierne. Dette Lovforslag tilsigtede en væsentlig Forbedring af Seminariernes økonomiske Stilling, selv om det ikke fuldt ud svarede til, hvad der var fremsat Ønske om. Under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen enedes man om yderligere at forhøje den Støtte, som Seminarierne modtager fra Staten.

Da Tilskuddet til *Privatseminariernes Forskoleseminarieklasser og Øvelsesskoler* siden Finansaaret 1942—43 beregnes efter Regler, der i det hele svarer til den for Privatseminarierne gældende Ordning, har man fundet det naturligt at optage Reglerne herom i Loven. Samtidig er den hidtil anvendte Regel, hvorefter Lærertilskud ved Øvelsesskolerne kun ydes i Forhold til Folkeskolens Lærertilønninger og ikke i Forhold til Statsøvelsesskolernes Lærertilønninger, blevet ændret, saa at de private Øvelsesskoler vil kunne opretholde samme Lønniveau som Statsøvelsesskolerne. Yderligere bestemmes det i Loven, at Forskoleseminariernes Lokaler skal medregnes, naar Bygningstilskuddet fastsættes, hvilket ikke tidligere har været Tilfældet.

Ved Loven bevares det hidtidige *Lønningstilskud* paa $\frac{2}{3}$ af Lønningsudgiften for Grundlønnen og de dertil hørende Lønde, hvorimod Staten helt overtager Alderstillæggene. Dette betyder ikke blot en økonomisk Fordel for Seminarierne, men stiller dem tillige friere ved Antagelse af Lærere, idet Lønningsudgiften bliver den samme, hvad enten der antages ældre eller yngre Lærere.

Bygningstilskuddet er hidtil — foruden at Staten udræder Halvdelen af Ejendomsskatterne og Halvdelen af Brandforsikringspræmien (nu ogsaa for Inventaret) — ydet